

Beatificació de màrtirs a Tarragona

► Aquest diumenge dia 13 d'octubre, a les 12 del migdia, el cardenal Angelo Amato, SDB, prefecte de la Congregació per a les Causes dels Sants, presideix la beatificació de 522 màrtirs del segle xx a Espanya. A l'inici de la Missa, el cardenal prefecte fa la lectura del decret de Beatificació. Aleshores es descobreix un gran cartell amb la fotografia de tots els beatificats. Segueix la missa de màrtirs. Els nous beats pertanyen a diverses diòcesis d'Espanya i a diferents famílies religioses. S'ha escollit Tarragona perquè és el bisbat que presenta més màrtirs en aquesta beatificació i perquè és el lloc dels primers màrtirs d'Hispania: el bisbe sant Fructuós i els seus diaques Auguri i Eulogi, l'any 259.

DOMUND 2013

Fe, caritat i missió

Dia del DOMUND, dia de la propagació de la fe, dia especial a tot el món perquè ressoni en les nostres oïdes el clam de Jesús (Mt 16,15): «Aneu per tot el món i prediqueu a tothom la Bona Nova». Enguany se'ns presenta aquesta diada amb el lema «Fe + Caritat = Missió».

Un encàrrec és una missió a complir, i no s'encomana res a ningú en qui no tinguem confiança i creguem que ho complirà. Jesús creu en els homes i les dones del món i ens encarrega que transmetem la Bona Nova que ell ens va portar de part del Pare.

Però, per transmetre la fe, l'hem de viure. Tenir fe no és saber un munt de coses de l'Antic i del Nou Testament, com una història. És creure en un Déu Creador, en el seu Fill Jesús, germà nostre en la humanitat, que ens va ensenyar a viure com a germans, i creure en la força del seu Esperit, que ens ha d'ajudar a viure el que sabem i creiem.

Aquesta vivència de fe, que hem estat aprofundint durant tot aquest any, no pot realitzar-se, i per tant no podem complir la missió de Jesús, sense afe-

gir-hi la caritat, és a dir, sense estimar. No podem estimar de debò sense veure Jesús en el rostre de l'altre. Practicar la caritat ha de ser una tasca humanitzadora, perquè va adreçada a persones amb les seves característiques particulars i possibles mancances, humanes i espirituals.

El Domund és un bon dia per recordar tots els germans nostres missioners, que s'esforcen en terres llunyanes per portar a terme la gran missió de Jesús. Porten el pa material i el pa de l'esperit als qui viuen mancats de gairebé tot.

Creuant la nostra mirada amb la de Jesús, que ens interpel·la, donem-li la resposta amb la nostra pregària, la nostra aportació i el nostre suport per a tots els qui més ho necessiten.

Visquem la fe com cal. Fem-ho, doncs, i que la nostra senyera sigui «Fe + Caritat = Missió». Viure la fe amb caritat, és a dir, estimant, és l'única i autèntica manera de fer-ho i, per tant, és, de totes les maneres de viure, la més bella.

Delegats de Missions de Catalunya

Jornada Diocesana - 19 d'octubre de 2013

Amb motiu de la Solemnitat de la Mare de Déu de la Salut i dintre de l'Any de la Fe, el senyor bisbe convoca la Jornada Diocesana el dissabte dia 19 d'octubre.

Hi haurà diversos actes, organitzats a través de les Delegacions Episcopals de Catequesi, Pastoral Familiar i Pastoral de Joventut. L'acte principal de la jornada serà la celebració de l'Eucaristia, presidida per Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, a les 18 h. Hi són convidats tots els fidels de la diòcesi.

REMEU MAR ENDINS

Els màrtirs, testimonis de la fe

Aquest diumenge té lloc a Tarragona la beatificació de més de cinc-cents cristians que varen donar la seva vida per Crist el segle passat a Espanya. Amb motiu de la seva beatificació, que se celebra dintre de l'Any de la Fe, la Conferència Episcopal va publicar el prop passat mes d'abril un missatge sobre aquest esdeveniment religiós. Li vàrem posar aquest títol: «Els màrtirs del segle xx a Espanya, testimonis de la fe fermes i valents.»

És un esdeveniment que estem cridats a viure'l en un clima de fe. Primerament per a donar gràcies a Déu pel testimoni que ens van deixar tots aquells germans nostres en la fe; entre ells hi ha bisbes, sacerdots, religiosos i religioses, seminaristes i seglars, homes i dones. El seu testimoni de fe omplí d'admiració l'escriptor Paul Claudel, que exclamava: «Tants màrtirs i ni un sol cas d'apostasia!»

Com a lema del nostre missatge —us recomano vivament que el llegiu sencer—, els bisbes vàrem triar aquesta frase del papa emèrit Benet XVI en la seva carta apostòlica per a l'Any de la Fe: «Per la fe, els màrtirs van entregar la seva vida com a testimoniatge de la veritat de l'Evangeli, que els havia transformat i fet capaços d'arribar fins al do més gran de l'amor amb el perdó dels seus perseguïdors» (*Porta fidei*, 13).

S'ha escollit la ciutat de Tarragona per a aquest acte perquè en ella es conserva la tradició documentada dels qui foren els primers màrtirs cristians a la Hispania romana. Allà, a l'amfiteatre romà proper al Mare Nostrum —les seves ruïnes es conserven i contenen un gran significat cristià— l'any 259 varen donar la vida per Crist el bisbe sant Fructuós i els seus diaques sant Auguri i sant Eulogi. Sant Agustí fa referència al seu martiri amb gran admiració. El bisbe Manel Borràs, auxiliar del cardenal Vidal i Barraquer a la seu tarraconense, amb vàries desenes de sacerdots, van fer novament de Tarragona, en el segle xx, una Església il·lustre per la sang dels seus màrtirs. Per aquest motiu, la Conferència Episcopal acollí la petició del nostre germà l'arquebisbe de Tarragona, Mons. Jaume Pujol Balcells, de beatificar els nous màrtirs de la fe a la seva seu.

Procarem tots que aquest acte sigui un veritable esdeveniment de gràcia, que faci més viva la fe de les nostres comunitats cristianes. Que en faci espais de justícia, d'amor i de pau. I també de convivència i de reconciliació. Els màrtirs són una riquesa espiritual per a tots.

Visquem, doncs, el fet a la llum de la fe. Els lectors em permetran que clogui aquesta comunicació resant la pregària amb que els bisbes acabem el nostre missatge de l'abril passat. Diu així: «Oh Déu, que vàreu enviar el vostre Fill perquè morint i ressuscitant ens donés el seu Esperit d'amor: els nostres germans, màrtirs del segle xx a Espanya, mantingueren la seva adhesió a Jesucrist d'una manera tan radical i plena que els vàreu permetre de vessar la seva sang per ell i amb ell. Doneu-nos la gràcia i el goig de la conversió per a assumir les exigències de la fe; ajudeu-nos, per la seva intercessió, i per la de Maria, reina dels màrtirs, a ser sempre artífexs de reconciliació en la societat i a promoure una comunió viva entre els membres de la vostra Església a Espanya; ensenyeu-nos a comprometre'ns, amb els nostres pastors, en la nova evangelització, fent de les nostres vides un testimoni eficaç de l'amor a Vós i als germans. Us ho demanem per Jesucrist, el testimoni fidel i veraç que viu i regna pels segles dels segles. Amén.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

IGNASI ROVIRO

La bellesa

El Dr. Ignasi Roviró, vicedegà de la Facultat de Filosofia de Catalunya (URL), va impartir dimecres la lliçó inaugural de curs de les facultats eclesiàstiques, amb el títol *La bellesa salvarà el món*.

Quin missatge té la lliçó?

La nostra societat ha apostat per la bellesa. Mai no havíem tingut un món tan ben ordenat, tan dissenyat i tan bell com ara. Protegim el medi ambient, posem bellesa a les cases a través de la decoració, visitem els museus, anem a concerts i festivals de música... I, tanmateix, continuem tenint un món molt injust, on la bellesa és més a l'abast dels rics que de tothom. Aquesta no és la bellesa que salva.

Quina és la bellesa que pot salvar el món?

Dostoievski escriu en la seva novel·la *L'Idiota*: «La bellesa salvarà el món»; una frase que ha estat repetida per molts escriptors, per papes i intel·lectuals. Però Dostoievski no diu en cap moment en què consisteix la bellesa, ni quines proporcions té. En una ocasió, el protagonista és interrogat sobre la bellesa espectacular d'una noia. I ell contesta: no estic preparat per respondre. La bellesa és un enigma.

El concepte teològic de bellesa, què afegeix al concepte filosòfic?

La filosofia aporta la pregunta; la teologia una possible resposta. I a la base de totes dues hi ha l'admiració. Enamorats de la bellesa, la filosofia pregunta per què això és tan bell, què té això que el fa participar de la bellesa. La teologia mostra com això bell ens remet a la totalitat de l'existència. I perquè la teologia és posterior a l'admiració i a la filosofia pot afirmar St. Agustí: «Tard et vaig estimar, Bellesa, tan antiga i tan nova. I vet aquí que tu eres dins meu.»

Oscar Bardají i Martí

LES GRANS PARÀBOLES DE LLUC

Paràbola del ric i del pobre Llätzer

Jesús és el Llätzer veritable (3)

Abraham no pot enviar Llätzer a la casa pairal del ric. Però, en aquest punt, hi ha un detall que ens crida l'atenció. Pensem en la resurrecció de Llätzer que es narra en l'Evangeli de Joan. Què passa? «Molts dels jueus van creure en ell... Però alguns d'ells anaren a explicar als fariseus el que Jesús havia fet». I això dona motius d'una reunió consultiva del sanedrí. Es veu la cosa des d'un punt de vista polític: un moviment popular en aquesta direcció podria alarmar els romans i crear una situació perillosa. I decideixen matar Jesús: el miracle no és ocasió de fe, sinó d'enduriment (Jn 11,45-53).

La paràbola ens porta altres pensaments. No reconeixem, en la figura de Llätzer, cobert de nafres a la porta del ric, el misteri de Jesús que «va sofrir fora de la porta de la ciutat» (He 13,12), estès i despulat a la creu, exposat a les befes i menyspreus de la gent? «Però jo sóc un cuc, no pas un home, befa de la gent, menyspreat del poble» (Sl 22,7).

Aquest Llätzer veritable *ha ressuscitat*, ha vingut a dir-nos-ho. Si veiem en el relat de la resurrecció de Llätzer una resposta de Jesús a la petició d'un senyal per a la seva generació, trobem aquí un acord amb la resposta que Jesús va donar a aquesta petició. L'Evangeli de Mateu ho diu així: «Aquesta generació dolenta i adúltera demana un senyal, però no els serà donat cap altre que el del profeta Jonàs.» (Mt 12,39s).

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

SER PADRES

El confiado vínculo madre-hijo

Si hay alguna cosa sòlidamente establecida en este mundo de relación entre personas, esta es, sin lugar a dudas, el vínculo de unión entre una madre y su hijo recién nacido. El apego que la madre experimenta por su retoño es fundamental para la supervivencia y desarrollo del niño. Y esta entrega total y absoluta de la madre a su bebé es algo innato, ancestral, en la especie humana (y en la mayoría de seres vivientes). Ya lo dice bien claro un proverbio ruso que me encanta: «Nadie hace por dinero lo que una madre hace gratis.»

Aquí tengo que resaltar la importancia del sentimiento de *confianza* que debe adquirir el bebé para desarrollarse adecuadamente. ¿Sabe por qué precisamente la confianza y no otro sentimiento? Porque el recién nacido ha llegado a este mundo para establecer un vínculo sólido con los seres queridos que le atienden y necesita poder confiar en ellos, tanto si se trata de la madre como del padre o de cualquier cuidador habitual que se haya responsabilizado del niño.

Sepa también que en función del grado de apego que tenga el bebé con las personas que le cuidan, se generará mayor o menor *autoestima* y *seguridad* en uno mismo. Estos dos rasgos de la personalidad son esenciales para comportarse provechosamente el día de mañana en el entorno de la escuela y en el comienzo de las relaciones sociales.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La creu, la nostra esperança

Gaudí no dubta a repetir el motiu de la creu a les tres façanes i a l'altar de la Sagrada Família. A la façana de la Glòria la creu és l'instrument de la passió que mereix més relleu. A l'altar i a la façana de la Passió hi ha sengles grans imatges de Jesús crucificat. A més, però, en aquesta última façana hi ha una creu nua, triomfant i gloriosa, portada per àngels, que assenyala que la

redempció s'ha esdevingut. A la façana del Naixement, la creu amb l'anagrama de *Jesús* (JHS) és col·locada sota l'arbre de la vida, i també aquí dos àngels l'encensen. La creu és l'instrument de salvació que allibera del pecat i de la mort. La redempció de Jesús determina la història humana.

La gran metàfora de la redempció obtinguda per Jesús és l'arbre de la vida. El poder del mal ha estat vençut. Dins el gran arbre de la vida (la creu) que corona la façana del Naixement hi ha fins a vint-i-un ocells blancs, símbol dels homes i les dones que han estat redimits per la mort i la resurrecció de Jesús. Aquests comparteixen la vida de Jesús ressuscitat mitjançant la fe, els sagraments i l'amor concret, especialment als pobres.

L'arbre de la vida és un xiprer, sempre verd, per indicar que es tracta d'una vida sense fi, a la qual tenen accés els qui s'han acollit al do salvador que ve per Jesucrist. D'aquí l'ús del xiprer en els cementiris cristians de la Mediterrània.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 14. ■ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Rm 1,1-7 / Sl 97 / Lc 11,29-32]. Sant Calixt I, papa (217-222) i mr.; sant Just, bisbe; santa Fortunata, vg. i mr.
- 15. □ Dimarts** [Sir 15,1-6 / Sl 88 / Mt 11,25-30]. Santa Teresa de Jesús (Àvila 1515 - Alba de Tormes 1582), vg. carmelitana i doctora de l'Església, reformadora; sant Bru, bisbe.
- 16. ■ Dimecres** [Rm 2,1-11 / Sl 61 / Lc 11,42-46]. Sta. Hedvig (Eduvigis), rel. cistercenca (†1243), viuda del príncep de Silèsia; Sta. Margarida-Maria Alacoque (1647-1690), vg. salesa a Paray-le-Monial, propagadora de la devoció al Sagrat Cor.
- 17. ■ Dijous** [Rm 3,21-30 / Sl 129 / Lc 11,47-54]. Sant Ignasi d'Antioquia, bisbe successor de Pere i mr. a Roma (107); sant Rodolf, mr.
- 18. ■ Divendres** [2Tm 4,10-17b / Sl 144 / Lc 10,1-9]. Sant Lluc, evangelista, deixeble i company de Pau, cronista dels Fets dels Apòstols, patró dels artistes plàstics; sant Just, nen mr.
- 19. ■ Dissabte** [Rm 4,13.16-18 / Sl 104 / Lc 12,1-12]. Sants Joan de Brébeuf (†1648) i Isaac Jogues (†1647), prev. jesuïtes, i sis companys més, mrs. al Canadà.
- 20. ■ † Diumenge vinent**, XXIX de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Ex 17,8-13 / Sl 120 / 2Tm 3,14-4,2 / Lc 18,1-8]. Mare de Déu de la Bonanova; sant Andreu de Creta, monjo.

DIUMENGE XXVIII DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 5,14-17)

En aquells dies, Naaman de Síria baixà al Jordà i s'hi banyà set vegades, com li havia dit Eliseu, l'home de Déu. La pell se li tornà com la d'una criatura i quedà pur de lepra. Llavors se'n tornà amb tot el seu seguici cap a l'home de Déu, entrà a casa d'ell i, dret al seu davant, li digué: «Ara sé ben bé que, fora d'Israel, no hi ha cap altre Déu enlloc més de la terra. Per favor, accepta un present del teu servidor». Eliseu li digué: «No acceptaré res. T'ho juro per la vida del Senyor, davant del qual estic sempre, a punt per servir-lo». Naaman insistia que admetés el present, però Eliseu s'hi negà. Llavors Naaman digué: «Permetes que el teu servidor carregui dues mules de terra d'aquest país? És que d'ara endavant el teu servidor no oferirà cap holocaust ni cap altra víctima a altres déus, sinó només al Senyor.»

▮ Salm responsorial (97)

R. *El Senyor ha revelat la seva ajuda, i els pobles contemplen la salvació.*

Canteu al Senyor un càntic nou: / ha fet obres prodigioses, / la seva dreta i el seu braç sagrat / han sortit victoriosos. R.

El Senyor ha revelat la seva ajuda, / i els pobles contemplen la salvació. / L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment / a la casa d'Israel. R.

Tothom ha vist d'un cap a l'altre de la terra, / la salvació del nostre Déu. / Aclameu el Senyor arreu de la terra, / esclateu en cants i en crits d'alegria. R.

▮ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 2,8-13)

Estimat, pensa que Jesucrist, del llinatge de David, ha ressuscitat d'entre els morts. Aquesta és la Bona Nova que jo predico, i per això he de sofrir fins a trobar-me empresonat com si fos un malfactor. Però les presons no poden encadenar la Paraula de Déu. Jo ho suportó tot per amor dels elegits, perquè ells també aconseguixin la salvació i la glòria eterna que Déu ens dóna en Jesucrist.

Això que diem és ben cert: Si morim amb ell, també viurem amb ell; si som constants en les proves, també regnarem amb ell; si el neguem, ell també ens negarà; però com que no pot negar-se ell mateix, ell continua fidel si nosaltres no li som fidels.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 17,11-19)

Un dia, Jesús, tot anant a Jerusalem, passava entre Samària i Galilea. Al moment que entrava en un poblet li sortiren deu leprosos, que s'aturaren un tros lluny i cridaren: «Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres!». En veure'ls Jesús els digué: «Aneu a presentar-vos als sacerdots.»

Mentre hi anaven, quedaren purs de la lepra. Un d'ells, quan s'adonà que estava bo, tornà enrera donant glòria a Déu amb grans crits, es prosternà als peus de Jesús amb el front fins a terra i li donava gràcies. Era un samarità.

Jesús digué: «No eren deu els qui han estat purificats? On són els altres nou? Només aquest estranger ha tornat per donar glòria a Déu?» Llavors li digué: «Aixeca't i vés-te'n. La teva fe t'ha salvat.»

▮ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 5,14-17)

En aquellos días, Naamán el sirio bajó y se bañó siete veces en el Jordán, como se lo había mandado Eliseo, el hombre de Dios, y su carne quedó limpia de la lepra, como la de un niño.

Volvió con su comitiva al hombre de Dios y se le presentó diciendo: «Ahora reconozco que no hay dios en toda la tierra más que el de Israel. Y tú acepta un presente de tu servidor.»

Contestó Eliseo: «Juro por Dios, a quien sirvo, que no aceptaré nada.» Y aunque le insistía, lo rehusó.

Naamán dijo: «Entonces, que entreguen a tu servidor una carga de tierra, que pueda llevar un par de mulas; porque en adelante tu servidor no ofrecerá holocaustos ni sacrificios de comunión a otros dioses fuera del Señor.»

Jesús i els leprosos. Miniatura del Missal del cardenal Cisneros, Biblioteca Nacional (Madrid)

☺) Aquesta imatge parla

▮ Salmo responsorial (97)

R. *El Señor revela a las naciones su salvación.*

Cantad al Señor un cántico nuevo, / porque ha hecho maravillas: / su diestra le ha dado la victoria, / su santo brazo. R.

El Señor da a conocer su victoria, / revela a las naciones su justicia: / se acordó de su misericordia / y su fidelidad en favor de la casa de Israel. R.

Los confines de la tierra han contemplado / la victoria de nuestro Dios. / Aclama al Señor, tierra entera, / gritad, vitoread, tocad. R.

▮ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 2,8-13)

Querido hermano:

Haz memoria de Jesucristo, resucitado de entre los muertos, nacido del linaje de David. Este ha sido mi Evangelio, por el que sufro hasta llevar cadenas, como un malhechor; pero la palabra de Dios no está encadenada. Por eso lo aguanto todo por los elegidos, para que ellos también alcancen la salvación, lograda por Cristo Jesús, con la gloria eterna. Es doctrina segura: Si morimos con él, viviremos con él. Si perseveramos, reinaremos con él. Si lo negamos, también él nos negará. Si somos infieles, él permanece fiel, porque no puede negarse a sí mismo.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 17,11-19)

Yendo Jesús camino de Jerusalén, pasaba entre Samària y Galilea. Cuando iba a entrar en un pueblo, vinieron a su encuentro diez leprosos, que se pararon a lo lejos y a gritos le decían: «Jesús, maestro, ten compasión de nosotros.»

Al verlos, les dijo: «Id a presentaros a los sacerdotes.» Y, mientras iban de camino, quedaron limpios. Uno de ellos, viendo que estaba curado, se volvió alabando a Dios a grandes gritos y se echó por tierra a los pies de Jesús, dándole gracias. Este era un samaritano.

Jesús tomó la palabra y dijo: «¿No han quedado limpios los diez?; los otros nueve, ¿dónde están? ¿No ha vuelto más que un extranjero para dar gloria a Dios?» Y le dijo: «Levántate, vete: tu fe te ha salvado.»

COMENTARI

Fe i agraïment

L'evangeli d'avui ens mostra el poder de la fe, i com aquesta va lligada a l'agraïment. L'evangelista ens recorda que Jesús està de camí, recorre Galilea i Samària i s'encamina cap a Jerusalem.

En un poblet surten al pas de Jesús i la seva comitiva un grupet de deu leprosos. La por al contagi d'aquesta terrible malaltia fa que la Bíblia consideri la persona leprosa impura, i era apartada del culte i de la relació habitual amb els altres. Els leprosos vivien en grups als afores de les poblacions (cf. Lv 13,45-16; i 17,11-19), ajudats pels seus familiars i les almoines de la gent compassiva. Donat el poc coneixement mèdic de l'è-

poca, es consideraven lepra altres malalties de la pell que de fet no ho eren; en aquests casos, quan l'afecció desapareixia, calia practicar un ritu de purificació al santuari, i el malalt es reintegrava a la vida normal (cf. Lv 13,1-23).

Aquells deu leprosos invoquen la misericòrdia de Jesús: Jesús, mestre, apiadeu-vos de nosaltres! I Jesús respon enviant-los al santuari, com si ja estiguessin nets de la malaltia. Ells hi van, i amb això mostren la confiança absoluta en la paraula de Jesús. La seva fe els ha guarit! Amb això mostren que la paraula de Jesús era certa: Si tinguéssiu fe, mouríeu i plantaríeu una morera al mig del mar!

El miracle, però, conté un apèndix: tots deu s'han guarit, però no tots deu es mostren igual-

ment agraïts. Un d'ells, un estranger samarità, és capaç de reconèixer l'acció de Jesús, i torna enrera donant glòria a Déu amb grans crits i prosternant-se als peus de Jesús. No es prosterna davant dels sacerdots —on han estat enviats—, sinó davant de Jesús! Aquell samarità ha intuït el misteri de Jesús: en ell es revela el poder salvífic de Déu. Per això Jesús acaba afirmant: la teva fe t'ha salvat.

La fe del samarità l'ha salvat de la lepra perquè ha obeït Jesús, però també, i sobretot, l'ha salvat perquè li ha obert els ulls per reconèixer en Jesús la glòria de Déu. Tant de bo la nostra fe sigui com la d'aquell samarità.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 12, a les 12 h. Celebra la Missa de la Mare de Déu del Pilar a la Catedral amb participació del Centre Aragonès i participa en l'ofrena floral a la Plaça Vella.

A les 18 h. A Tarragona, participa en actes d'obertura de la Beatificació de Màrtirs i a les Vespres Solemnes a la Catedral de Tarragona.

Aquest diumenge dia 13, a les 12 h. Concelebra en la Missa de la Beatificació de Màrtirs a Tarragona.

Dilluns dia 14, a les 11 h. Presideix el recés d'inici de curs per a preveres i diaques del Vallès Occidental i Collserola al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dimarts dia 15, a les 10 h. Celebra la Missa de Santa Teresa de Jesús al Carmel de la Roca del Vallès.

Dijous dia 17, a les 11 h. Presideix la reunió del Col·legi de Consultors.

A les 18 h. Presideix la benedicció i inauguració de les dependències de Càritas Diocesana a Sabadell.

Divendres dia 18, a les 22 h. Presideix la Vetlla de Pregària davant les relíquies de sant Joan d'Àvila al Seminari Diocesà.

Dissabte dia 19. Presideix la Jornada Diocesana al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

A les 18 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia al Santuari de la Mare de Déu de la Salut.

Diumenge dia 20, a les 10 h. Presideix el *Via Crucis* amb els Cossos de Portants del Sant Crist de Catalunya, pels carrers propers a la parròquia de Sant Esteve de Ripollet.

A les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Ripollet.

A les 20 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia a la Catedral en Acció de Gràcies pels nous màrtirs del territori diocesà beatificats a Tarragona.

▶ AGENDA

Acció de gràcies pels nous màrtirs relacionats amb el territori de la Diòcesi de Terrassa. Mn. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, celebrarà l'Eucaristia el diumenge dia 20, a les 8 del vespre, a la Catedral i el diumenge dia 27 a la parròquia de Sant Pere de Rubí, que guarda el sepulcre del Dr. Josep Guardiet Pujol, rector màrtir.

El P. Jaume Puig Miroso i els seus companys de la Congregació de Fills de la Sagrada Família

MÀRTIRS DE LA NOSTRA DIÒCESI (II)

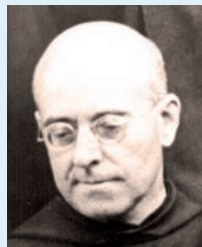
El P. Jaume Puig Miroso i els seus companys de la Congregació de Fills de la Sagrada Família

El P. Jaume Puig Miroso encapçala els noms dels màrtirs religiosos Fills de la Sagrada Família, fundats per sant Josep Manyanet. Nascut a Terrassa, va ser batejat a la parròquia del Sant Esperit (1908). Sacerdot i educador, era superior de la comunitat i director del col·legi Santa Maria de Blanes (Girona).

Amb l'antic alumne Sebastià Llorens, amagà la imatge de la Mare de Déu del Vilar, patrona de Blanes. En Sebastià l'acompanyava i el va voler protegir de les bales el captard del 30 de juliol de 1936: tots dos foren morts al bell mig del carrer a Blanes. Les seves darreres paraules foren «Déu meu, Déu meu!». Fou inhumat en un sot del cementiri «perquè era capellà». Avui reposa al «panteó dels màrtirs» del Santuari de Sant Josep Manyanet, al barri de Sant Andreu de Barcelona.

El seu acompanyant, Sebastià Llorens i Tellarroja, seglar, ha estat inclòs en la Causa de Beatificació.

P. Àngel M. Rodamilans i Canals, monjo de Montserrat

Nascut a Sabadell (1 de maig de 1874), fou batejat a la parròquia de la Puríssima Concepció d'aquella ciutat. Fou escolà en aquesta parròquia i després ingressà a l'Escolania de Montserrat. Estudià al Seminari de Barcelona i rebé l'ordenació sacerdotal el 13 d'octubre de 1901. Exercí el ministeri a la parròquia de la Puríssima Concepció de Sabadell, amb dedicació especial a la música. L'any 1915 obtingué la plaça d'organista de la Parròquia Arxiprestal del Sant Esperit de Terrassa, on fou també director de l'Escolania. Es traslladà amb la seva mare, terrassenca, a aquesta ciutat. Morta la mare, ingressà al Monestir de Montserrat el setembre de 1923 fent la professió monàstica el dia 1 de novembre de 1924. Deixà una àmplia composició musical. El 27 de juliol de 1936, quan anava a refugiar-se a Sabadell, fou mort al mig del carrer pel sol fet de ser sacerdot. El seu cos reposa a la Cripta dels Màrtirs del Monestir i Santuari de Montserrat, amb els altres companys de martiri.

caristia el diumenge dia 20, a les 8 del vespre, a la Catedral i el diumenge dia 27 a la parròquia de Sant Pere de Rubí, que guarda el sepulcre del Dr. Josep Guardiet Pujol, rector màrtir.

Celebració de Santa Teresa de Jesús. El dia 15 d'octubre, Mons. Josep Àngel Saiz celebrarà la Missa de Santa Teresa al Carmel de la Roca del Vallès a les 10 del matí. Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrarà la Missa de la santa al Carmel de Terrassa a les 9 del matí.

Cicle de Cinema Espiritual. Organitzada per la Delegació Episcopal d'Apostolat Seglar:

—**Dilluns 14 d'octubre, a les 21 h.** Inauguració. Sessions obertes al públic en general: (els dilluns a les 21.15) *Los miserables* (dia 14); *Moscati, el médico de los pobres* (dia 21); *October baby* (dia 28).

—**Sessions escolars (a les 9.30 h).** *Los miserables* (dies 14 i 15); *October baby* (dia 16); *La vida de Pi* (dia 17); *Moscati, el médico de los pobres* (dia 18) (en coordinació amb la Delegació de Joventut).

—**Sessió infantil (dissabte dia 8 de març de 2014 a les 10 h).** *El origen de los guardianes* (en coordinació amb la Delegació de Catequesi).

REMAD MAR ADENTRO

Los mártires, testigos de la fe

Este domingo en Tarragona tiene lugar la beatificación de más de quinientos cristianos que dieron su vida por Cristo en el siglo pasado en España. Con motivo de esta beatificación, que se celebra dentro del Año de la Fe, el pasado mes de abril, la Conferencia Episcopal Española publicó un mensaje sobre este acontecimiento religioso. Lo titulamos así: «Los mártires del siglo xx en España, firmes y valientes testigos de la fe.»

Es un acontecimiento que estamos llamados a vivir en un clima de fe. Ante todo, para dar gracias a Dios por el testimonio que nos dejaron todos aquellos hermanos nuestros en la fe, entre los que hay obispos, sacerdotes, religiosos y religiosas, seminaristas y seglares, hombres y mujeres. Su testimonio de fe llenó de admiración al escritor Paul Claudel, que exclamaba: «¡Tantos mártires y ni un solo caso de apostasía!»

Como lema de nuestro mensaje —cuya lectura íntegra recomiendo vivamente—, los obispos pusimos esta frase del papa emérito Benedicto XVI en su carta apostólica para el Año de la Fe: «Por la fe, los mártires entregaron su vida como testimonio de la verdad del Evangelio, que los había transformado y hecho capaces de llegar hasta el mayor don

del amor, con el perdón de sus perseguidores» (*Porta fidei*, 13).

Se ha escogido la ciudad de Tarragona para este acto porque en ella se conserva la tradición documentada de los que fueron los primeros mártires cristianos en la Hispania romana. Allí, en el anfiteatro romano cercano al Mare Nostrum, cuyas ruinas se conservan y que encierran una gran significación cristiana, en el año 259, dieron su vida por Cristo el obispo san Fructuoso y sus diáconos san Augurio y san Eulogio. San Agustín se refiere con gran admiración a su martirio. El obispo Manuel Borràs, auxiliar del cardenal Vidal y Barraquer en la sede tarraconense, junto con varias decenas de sacerdotes, hicieron de nuevo de Tarragona, en el siglo xx, una Iglesia preclara por la sangre de sus mártires. Por este motivo, la Conferencia Episcopal acogió la petición de nuestro hermano el arzobispo tarraconense, Mons. Jaume Pujol Balcells, de beatificar en su sede estos nuevos mártires de la fe.

Procuramos todos que este acto sea un acontecimiento de gracia, que revitalice la fe de nuestras comunidades cristianas. Que haga de ellas espacios de justicia, de amor y de paz. También de

convivencia y de reconciliación. Los mártires son una riqueza espiritual para todos.

Vivamos, pues, el hecho a la luz de la fe. Los lectores me permitirán que concluya esta comunicación rezando la plegaria con la que los obispos terminamos nuestro mensaje del pasado abril. Dice así: «Oh Dios, que enviaste a tu Hijo, para que muriendo y resucitando nos diese su Espíritu de amor: nuestros hermanos, mártires del siglo xx en España, mantuvieron su adhesión a Jesucristo de manera tan radical y plena que les permitiste derramar su sangre por él y con él. Danos la gracia y la alegría de la conversión para asumir las exigencias de la fe; ayúdanos, por su intercesión, y por la de María, la reina de los mártires, a ser siempre artífices de reconciliación en la sociedad y a promover una viva comunión entre los miembros de tu Iglesia en España; enséñanos a comprometernos, con nuestros pastores, en la nueva evangelización, haciendo de nuestras vidas testimonios eficaces del amor a Ti y a los hermanos. Te lo pedimos por Jesucristo, el Testigo fiel y veraz, que vive y reina por los siglos de los siglos. Amén.»

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa